

ХУМОР

Индискретна питања

И ако нису били баш лепо, захваљујући брачној слози, која их је везивала, за г. и г-ђу Плуфа могло се рећи да су један леп пар. Никад се они нису свађали, а сада још мање, од кад су продали своју малу радњу, и постали рентјери. Бивши трговац је, мора се признати, у свему слушао без поговора своју жену, и ништа није предузимао док не би питао за савет своју жену:

— Викторина, да ли треба да радим ово?

— Хекторе, уради овако како ти кажем. Њихове најближе комшије били су Букарови. И они су били бивши трговци, који су постали рентјери. Једанпут недељно, четвртком, они су се састајали у вече; на тим седељкама играле су се разне друштвене игре.

Једног четвртка госпођа Плуф је била нешто слаба.

— А да ли бих ја ипак могао да идем? запита бојажљиво њен муж.

— Иди, иди, драги мој, одговори му она. Иди слободно, и извини ме. Само пази немој се много удварати дамама, и немој се вратити сувише доцкан.

То вече после разних друштвених игара, фота итд., прешло се на уобичајену игру: „индискретна питања“. А да ли ви знате ту игру? Правила су врло проста. Једна одређена особа поставља свим присутнима по једно индискретно питање. Треба одговорити без премислања. Победник је онај чији се одговор буде сматрао као најбољи.

— Где се ви најбоље осећате, господине Плуфе? запита га једна старија дама.

А господин Плуф је без премислања одговорио:

— У наручју моје жене.

Браво! Браво! Успех је био триумфалан. Већина присутних је сматрала да је ово не само згодан, већ и врло духовит одговор. Хектор је једногласно проглашен за победника. То је био први пут да г. Плуф овако бриљира у друштву.

Госпођа Плуф је дочекала у кревету свога мужа и запитала га:

— Како је било? да ли сте играли „индискретна питања“.

Хектор је као неко мангупче почео сам себе да хвали:

— Твој мужић је много духовитији но што то изгледа. Вечерас се сјајно показао. Његова жена разрогачи очи.

— А шта су те питали? запита га она.

— Где се најбоље осећам?

— А ти си одговорио?

Тог тренутка г. Плуф је осетио неочекивану нелагодност; у главу му је застала реч. Зашто сада није смео онако слободно да одговори као мало час у друштву? Да, али г. Плуф је пред својом женом био мањи од маковог зрна. Како ће она примити тај његов одговор? Да ли јој неће изгледати сувише индискретан и смео?

Господин Плуф није више имао храбрости, и рекао је:

— Одговорио сам, промуца он, одговорио сам... да се најбоље осећам у позоришту.

— У позоришту? И за тај баналан одговор, који је у осталом нетачан, прогласи-ли су те за победника!

Сутрадан г-ђа Букар је срела г-ђу Плуф, на пијаци.

— Како нам је било жао што нисте и ви дошли! Ваш муж је био сјајан. Питали смо га...

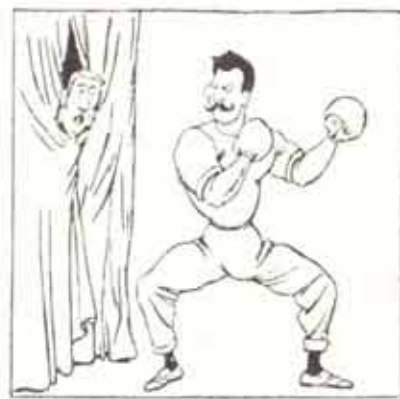
— Знам, прекиде је г-ђа Плуф, знам и шта је одговорио. Али међу нама речено тај одговор баш није био сјајан, а нарочито није тачан. Треба.

У згодан час

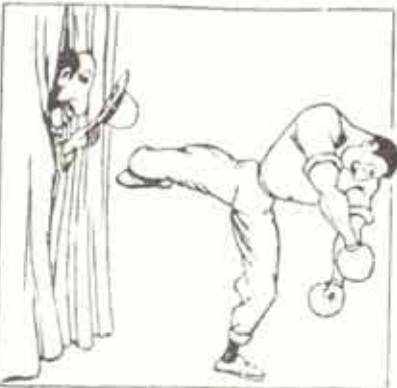
(Зашто је све добра јутарња гимнастика)

1.

2. Дошао је олет кројач с рачуном.

3. Видиш да сам заузет. Уосталом, нека уће...

4.

5.

6. А где је кројач?

— Рекао је да ће доћи кад господин буде мање заузет.

На изложби слика

— Што си се толико загледао у ту слику?

— Гледам само с каквом је прецизношћу овај сликар израдио ову вазну.

На медицинском испиту

Професор: Добро, реците ми, шта бисте ви предузели када бисте констатовали случај тифуса?

Кандидат: Одмах бих наредио да позову вас.

Професор: Добро је, положили сте!

Међу вереницима

Он: Мислите ли да вам је доста моја плата од 2600 динара месечно?

Она: За мене јесте. А од чега ћете ви онда живети?

Срећан случај

Гост: Шта је ово, некаква лула у мојој чорби.

Келнер: Но, хвала Богу, газда је од јутрос тражи, па је нигде нема! Сад ће бити сав срећан.

У радњи

Једна елегантна дама купује рукавице: ...Али, чекајте, више волим да узмем ове црне. Мој муж је и онако много болестан.

Илустрирано Време

Бр. 42 — 13 XII 1930 — цена 5 дин.

Белики народни дан у Загребу
Преко 150.000 сељака из свих крајева наше земље положили су 8. о. м. у Загребу заклетву верности Краљу и Отаџбини

Са свих спирана

Отварање лова на фазане

Крајем прошлог месеца отворен је у Француској лов на фазане. Тог дана приређени су велики ловови на фазане по свима великим добрима. На нашој слици види се један део побијених фазана на имању г. Меннеа, где је за један дан убијено преко 900 фазана.

Шаљајин и један велики малишан

Чувени руски певач Шаљајин концертира у последње време са младим пијанистом Јулијаном Карољи који живи у Лондону, а има му свега 14 година. Енглези су овога пијанисту прогласили за „дете чуда“.

Сасвим американски

Два механичара дала су да им се сервисно ручен на последњем трегеру једне нове грађевине у Њу-Јорку од 30 спратова.

Први „Индијанац“ народни посланик

Пете Мур вођа једнога племена на реци Сан Кроа изабран је на две године за посланика у парламенту сједињених држава. Ово је први посланик индијанац.

Трка модискиња

23. новембра славили су париске модискиње и кројачице свога патрона, св. Катарину, кога су дана приређене чувене трке модискиња од Монпарнаса до Монмартра.

Први јахаћи лав

Први лав који је допустио да човек на њему јаше зове се Плуто, а својина је Шарла Гаја

Највећа зубна клиника

Прошлого месеца отворена је у Лондону највећа зубна клиника на свету. У истој тренутку омогућен је рад са 50 пацијената, што значи да кроз клинику прође око 1000 пацијената дневно.

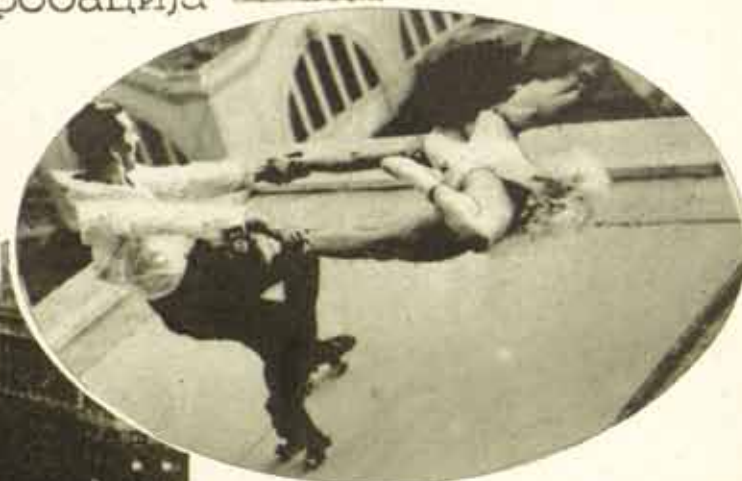
Необичан

снимак

Једноме фотографу успело је да сними тренутак када се змијски цар устремио на белог пацова, тренутак пре него што га је прогутало

Вратоломна акробација на облакодеру

Један акробатски брачни пар врши вратоломне продукције на крововима њујоршких облакодера. На слици се види како вештак на «рол-шу» окреће у месту своју жену.

ЗИМА

У нашим брдима у Словеначкој деца се већ давно санкају. Ево једне сцене из околине Крањске Горе.

Поглед на зупчасту железницу у Мирену, Швајцарска.

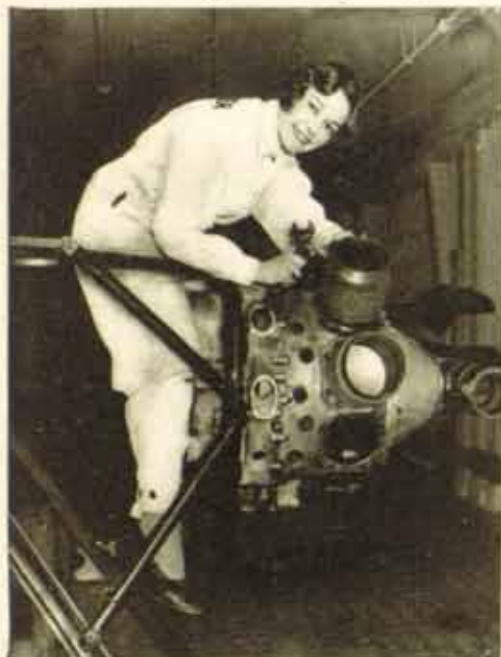

Први снег у Београду био је кратка века.

Скијаши у Швајцарској. Неколико минута одмора при пењању.

Женска авијатичарска школа у Америци

У Америци, у Чикагу, отворена је овога лета авијатичарска школа са даме. На слици се види једна ученица, која се вежба у монтажу мотора.

Колико је стара земља

Професор физике у Прагу Алојз Ковалик израчунао је на један нов начин колико је земља стара. Он је помоћу степена зрачења једног парчета стене од уранита израчунао да је наша земља стара 1,852,000,000 година. Ова се цифра отприлике слаже и са астрономским рачуном.

Велика тајна свих великих успеха лежи у одважности и устрајности.

Ако је ово сазнање исправно — а да је исправно учи нас дневни живот — тада је двоструко исправно ако се ради о томе да с најмањим ризиком преко ноћи postanете богатим.

Свраћамо вашу пажњу на данашњи врло интересантни прилог нашега листа, који вам пружа најбољу прилику да с мало одважности и устрајности дођете до жељеног циља.

Радио-апарат који је освојио свет! ТЕЛЕФУНКЕН 40

специјал са уграђеним филтером пријемник Европе са скалом станица без високе антене. Прима све европске станице. Најопштрије одвајање станица.

уз што један
Телефункен-гласоворник
ARCORHON

TELEFUNKEN

НАЈСТАРИЈЕ ИСКУСТВО — НАЈМОДЕРНИЈА КОНСТРУКЦИЈА
Југословенско Сименс А. Д. Београд, Краља Александра 8.

Заступници у свим већим варошима.

Продаја на отплату код свих Телефункенових заступника на 3, 6, 9 и 12 месечних рата по оригиналним ценама.

— А шта ти кажеш својој жени кад дођеш у зору кући.
— Ја? Ништа! Све каже она.

Одасвуда

Тежина човечјег срца износи код мушараца 346 грама, а код жена 310 грама.

Суецки канал је бушен од 25 априла 1859 до 17 новембра 1869. Стално је радило 25.000 радника, а некада и до 40.000. За доношење пијаће воде употребљавано је стално око 5000 камила.

Најдуже осушени заточеник био је претседник општине вароши Алба у Шпанији. Он је 1896 године осушен за 217 кривица на 3083 године робије.

У Венецуели једна врста нешкодљивих мајских буба тежи четврт килограма.

Прва лево: Креп жоржет бео.
Хаљине за вече.

До ње: Хаљина за вече од прозрачног платног сомота, као принцес. Деколте на леђима, као што је означен на слици с леђа, завршава се рукавицама.

Трећа хаљина: Гала, за вече, лака материја с мотивима жутих, белих, црних и златом. Сукња је уз тело и пада до земље. Волани имитирају један болеро.

Последњи цршеж је комплетна одећа за вече и врло елегантна. Хаљина је од муселина црног завршена широком браздом. Капут је од лаког роза сомота са лисицом.

Једна прослава руских ратника

Дан Георгијевских кавалера

Средини изасланик Н. В. Краља поручник
бојног брода г. Мундорфер, десно г.
Штрелман, лево генерал г. Ек

око ње ветерани царске руске војске.
Тај дан је био не само слава Георгијевских кавалера већ и слава Јелисаветградске коњичке академије, даље слава свих руских царских ге-

генерал
г. Ек прет-
седник удружења

9 ов. мес. највиши претставници руске царске војске у емиграцији прославили су на веома свечан начин највећи свој војнички празник, дан Георгијевских кавалера.

На дан 9 децембра (26 новембра по старом календару) из читаве царске Русије долазили су официри, подофицири и војници који су били одликовани крстом Св. Борја, највећим руским ратним одликовањем у Петроград. Док су се војници после благодарења окупљали у Народноме дому где им је био приређиван банкет, официри, Георгијевски кавалери, одлазили су на ручак у царски двор. У исто време све војне јединице целе царске Русије најсвечаније су прослављале славу Георгијевских кавалера, овог руског војничког племства стеченог личном храброшћу и често фантастичним бравурама.

Пропашћу царске Русије ова велика војничка традиција није угашена и руски царски ратници наставили су да и у изгнанштву прослављају свој највећи војнички празник.

Прослава је отпочела благодарењем у руској цркви на Старом гробљу. У 12 часова у подне црква је била отворена и један по један отпочели су да се окупљају

лаја Другог носили и други млађи официри у одећу грађанском које им је нов живот наметнуо испунили су брао црквину целу украшену руским пуковским заставама и сребрним коњичким трубама, прави музеј велике руске војничке прошлости.

Крај гроба генерала Врангела непомичан у ставу мирно стајао је потпуковник царске војске г. Проходовски држећи у руци заставу Јелисаветградске коњичке академије са царским орлом на јабуци. На застави од тешке свиле са једне стране био је лик Христоса и речи С нама Бог, док је са друге био монограм цара Николе Другог и у сва четири угла по један царски грб.

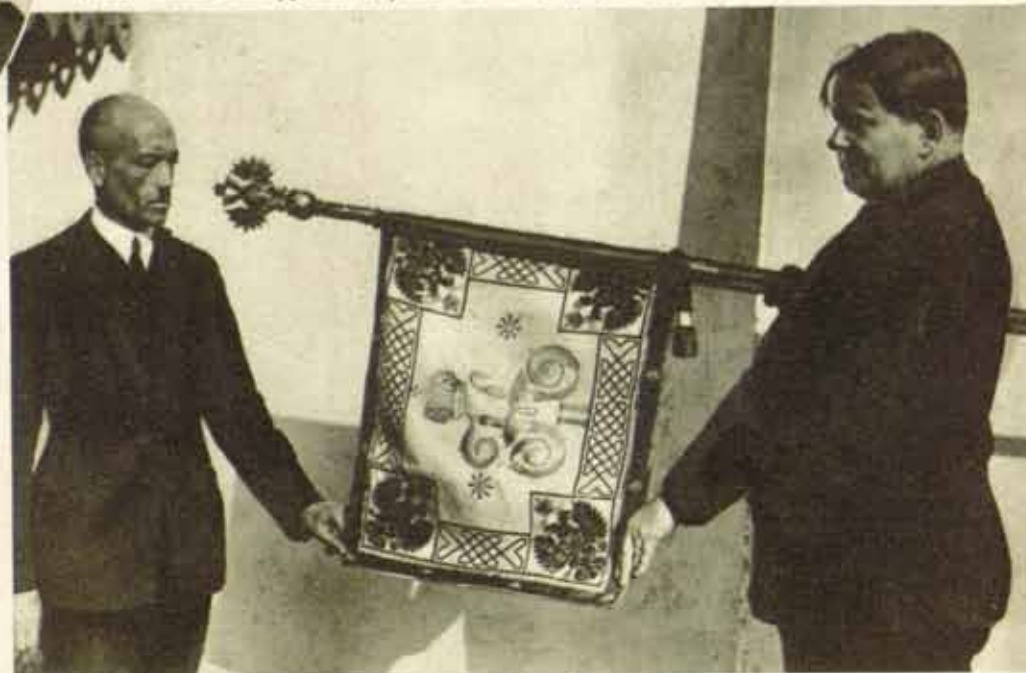
Било је тачно 1 час по подне када је у цркву ушао изасланик Н. В. Краља ордонанс официр, поручник бојног брода 1. класе г. Хијашинт Мундорфер. Н. В. Краљ добио је за време рата два крста Св. Борја, 4. и 3. степена.

Сам руски цар Никола Други имао је такође само Св. Борја 3. степена.

Чим је изасланик Н. В. Краља ушао у цркву отпочело је благодарење. Руски генерал г.

Иванов праћен пуковником г. Хриповом и потпуковником г. Проходовским изнео је тада заставу Јелисаветградске коњичке академије пред амвон и остао ту са њом све до краја благодарења.

После благодарења у згради Руског официрског дома у Дечанској улици био је приређен другарски ручак за све живе Ге-

Застава Јелисаветградске коњичке академије

нералштабних официра, слава Чугујевске пешадиске војне академије и 13. драгонског војног ордена пука, 2. лајб-хусарског Павлоградског пука и 1. хусарског Сумског пука.

Стари генерали у својим униформама које су још за живота императора Нико-

лоргијевске кавалере, који су јуче били испуњени у Београду.

Ова јучерашња величанствена и скромна руска војничка прослава, оживљена једна снажна традиција, било је тренутно оживљавање једне велике прошлости, после које су сви њени учесници вратили поново у свој нови, тегобни спакидашњи живот.

Велика скупштина сељака у Загребу

У понедељак, 8. децембра, 150.000 сељака из целе земље полажу заклетву верности Краљу и Отаџбини

Г. Милутин Драговић говори с трибине

Једна група хрватских сељанки

Албин Комар из Винмарје говори с трибине

Велики народни сељачки скуп који је 8. окт. одржан у Загребу претстављао је најлепшу и највеличанственију народну манифестацију. Скуп је почео тачно у 10 часова. До 10 часова специјалним возовима дошло је било преко 90.000 сељака, редовним возовима око 30.000 а из околине Загреба, што пешице, што колима, око 40.000 сељака. На тргу Јелачићевом окупило се било око 150.000 душа. На десетине хиљада било је окупљено у споредним улицама, где су говори приошени мегафонима. То је свакако био највећи скуп који је код нас до данас уопште одржан.

Овај заиста импозантни народни сељачки скуп до-

био је један нарочити, историјски значај заклетвом коју је цела та маса учесника положила Краљу и отаџбини, заклетвом да ће увек противстати непријатељима спољним и унутрашњим и верно следовати своме узвишеном вођи.

Скуп је, у 10 часова пре подне, поздрављен проломом громогласних поклика непрегледне масе отворио г. Карло Ковачевић патриотским говором.

После Карла Ковачевића говорио је Албин Комар, сељак из Словеначке, Милутин Драговић из Лебана у Шумадији, Ловро Кандија из Трогира, Никола Бабић из

Начо је изгледао Јелачићев трг

Бајмока, Марко Јовановић из Брчког и др. На крају је извршена величанствена заклетва. Г. Карло Ковачевић је изговарао, а цела маса, гологлава, понављала је ову заклетву:

Кунем се Богом великим и сведочим, Богом правде, да ћемо Краљу Нашем Александру Првом — Уједињитељу целог нашега народа, који је тај народ водио од славе до славе и с њиме проживљавао све боли и патње, и који је Богом и генијем народним надахнут остварио дивну нашу домовину Југославију, вазда верни и синовски одани бити.

Кунемо се, да ћемо свети знамен заставу нашу југословенску, коју нам је Краљ наш пружио и под њом нас скупно, чувати, не окаљати и славом овећану предати потомству нашем.

Кунемо се, да ћемо овако уједињени, под светим овим знаком, а предвођени мудрим и љубљеним својим Краљем, бити страх и трепет спољним и унутрашњим непријатељима нашим, да ћемо свету ову груду, натопљену крвљу најбољих наших синова бранити до задњег свог даха.

Кунемо се, да ћемо сав свој рад, сва своја настојања све своје мисли и жеље удешавати према лозинци: Вером у Бога, за Краља и Отаџбину.

Тако ми Бог помогао!

Једна група сељанки из Далмације

Пренос костију Мише Анастасијевића у Београд

Гроб у Клевашинку

Одлуком београдског Университета, на молбу заступника кнегиње Сарке Карађорђевић г. д-р Симе Адање, београдског адвоката и Клуба студената крајинаца решено је да се тело дунавског капетана Мише Анастасијевића, највећег студентског добротвора пренесе из Клевашинка (Румунија) у Београд.

Образован је одбор у који су ушли: г. Митровић и проректор г. д-р Чедо Митровић који ће са осталим члановима одбора пренети остатке капетана Мише. Погреб ће се извршити у Београду на свечан начин још овога месеца.

Освећење православне цркве у Брну

Изглед цркве

Перед већ подигнутих православних цркава у Чехословачкој у Шћепанову, Худобину и другим местима, подигнута је лепа црквица на једном брежуљку код Брна.

Црква је довршена и биће кроз кратко време освећена. Пошто црква још није била довршена 1. окт., поводом празника нашег Уједињења у Брну је одржано свечано благодарење у згради

Код непроменљивог времена

прехладе су на дневном реду. Истом што се почне са грејањем, кијавица већ је ту. Што пре узмите Форман! Форман је најбоље и најједноставније средство против кијавице.

школе у Хусовој улици. Чињодејствовао је свештеник г. Ђирић, бивши ђак богословије у Скопљу. Он је одржао и један приодан говор и истакао значај победе југословенске идеје.

Радови на подизању цркве, чије је темеље осветио недавно епископ г. Горазд, уз асистенцију проте г. Вацлава Шевчића, приведени су крају.

Становништво се нада да ће са црквом

Епископ г. Горазд полаже темеље

скоро савршити и жели да на освећење овог православног храма у братској земљи позове и патријарха г. Варшаву.

Служба Божија приликом освећења темеља

СПОРТИ

Б. с. к. — Графичар 6:0

Б. с. к. излази са пет резерви, управо без целе леве стране и средњег помагача. Па ипак, сви су дали добру игру изузев средњег помагача, који није могао никако да се снађе. Игра је била отворена и фер. Плави су сигурно потукли Графичара, ма да су у другом делу играли са десет људи. Графичар се је бранио доста добро, прелазно је и у напад, само су се сви његови покушаји завршавали код бранича. Матић је бранио беспрекорно — оно мало лопти што је имао. Радовановић и Тошић играли су одлично, били су при старту и шуту. У халф линији истицали су се одличном игром, Арсенијевић и М. Јовановић. Стево-вић је испадао из оквира, ма да се је трудио, доста. Тирчанић је до повреде играо врло добро. Блажа Марјановић био је одличан у сваком погледу. Чупић је водио напад сјајно а био је при шуту. Томаше-вић је играо врло добро. Трудио је се мно-го, ма да га лопта није хтела у почетку, доцније је отерао малер и дао два гола. Богдановић је играо добро у првом делу у другом је попустио. Графичар и ако је те-шко поражен играо је добро. Нарочито је ужа одбрана играла добро. Навала је и-грала слабо, нарочито пред голом. Голове су дали: Блажа Марјановић, Чупић и То-машевић по 2.

Судио је г. М. Николић врло добро.

Јединство — Обилић 5:2

Одличном игром зелени сигурно туку Обилића.

За овај сусрет владао је прилично инте-ресовање, пошто су снаге биле уједначене. Победник се није могао унапред пред-видети, ма да су зелени на хартији били бољи.

Игра је била на лепој висини. Оба ти-ма, нарочито Јединство извели су једну из-рађено техничку игру, пуно финеса и за-једничког рада. Јединство је играло одлич-но, управо оно је играло више мозгом. Од вратара па до левог крила, сви су били одлични и сви заслужују похвалу за изве-дену лепу и пожртвовању игру. Обилић је почео такође лепо и држао се добро све до пред крај. Да није и овога пута дошло до инцидента, и да није К. Поповић иза-шао из игре, можда би Обилић улетпао пораз. Код Обилића треба истаћи: Нико-лића на халфу, који је био непрелазан у другом делу. Чичановића који је био опа-сан својим беговима и центар шутевима. П. Поповић је падао у очи својом пожрт-вованом игром. К. Поповић био је као и увек одличан.

Судио је г. М. Поповић добро.

Табела првенства Б. л. п. а.

Б. с. к.	1	1	0	0	6:0	2
Југославија	1	1	0	0	3:0	2
Соко	1	1	0	0	6:1	2
Јединство	2	1	0	1	6:8	2
Обилић	2	0	0	2	2:8	0
Графичар	1	0	0	1	0:6	0

Бројеви значе: играо, добио, нерешено, изгубио, дао и примио голова, бодова.

Добар сшарш Б.с.к.-а

Плави су оставили одличан утисак својом игром

Први пораз државног првака!

Конкордија нови државни првак, већ у другом сусрету губи заслужено противу Грађанског. Ту, скоро једва је победила у првенству са 1:0 Железничара, а већ у другом морала је да положи оружје. И та-ко је бивши државни првак на свеопште изненађење добро испршио новог прва-ка. Пораз од 4:0 није ни мало пријатна ствар новом прваку. Конкордија не уме и не може, да достојно брани своју титулу, до које је дошла више срећом и случајем, него ли знањем. Свако се данас пита, ка-ко ли ће нас Конкордија репрезентовати на страни?!

Једна необична гимнастичка фигура

Сјајна победа Грчке над Бугарском.

Грчка — Бугарска 6:1

Прошле недеље одиграна је горња утак-мица за Балкански куп. Грчка је сигурним стилем тешко поразила Бугарску. Грчка је свој тим саставила поглавито од играча атинског првака „Панатенаикоса“ и тро-јице играча пирејског Олимпијикоса.

Грчка репрезентација је сиљним еланом од почетка потиснула Бугаре, који су се тек по одмору опоравили, али пред голом нису имали среће. Овом утакмицом завр-шена је прва фаза тј. по 3 утакмице игра-ла је свака држава. Идуће године играју још по 3 утакмице. Први сусрет биће 15 марта између Југославије — Грчке у Бео-граду. После ове велике победе Грча, за идући сусрет влада огромно интересовање.

Г. Јов. Ружић је судио одлично.

Табела Балканског купа.

Румунија	3	2	0	1	13:7	4
Грчка	3	2	0	1	9:10	4
Југославија	3	1	0	2	5:4	2
Бугарска	3	1	0	2	6:12	2

Бројеви значе: играо, добио, нерешено, изгубио, дао и примио голова, бодова.

Спарта прелази у први разред

Спарта — Витез 2:1 (1:1)

Спарта је успела да однесе минималну победу и ако незаслужено и тиме да уђе у први разред.

У првом сусрету она је савладала Ви-теза са 3:0.

БОКС

Хибер и Глас побеђују

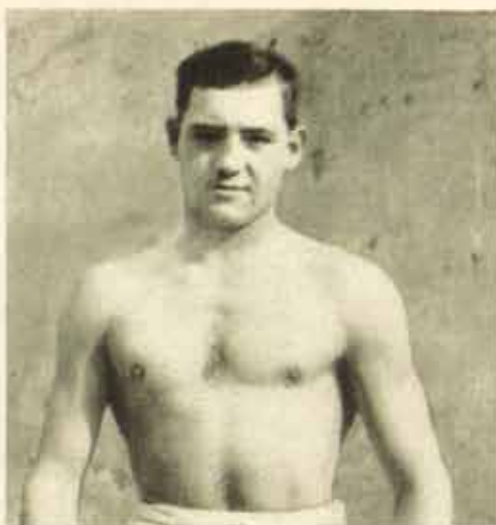
Томиши ученици туку Сикневе

Прошле недеље одржан је велики бокс-меч у сали биоскопа Метропол. За овај меч владало је огорно интересовање, што се је дало видети по огорној посети. Пре главних борби изашли су неколико парова и показали доста добар бокс. Први сусрет Лончаревић — Степановић, морао је услед велике надмоћности првог да буде преки-нут. После њих наступили су Чобановић — Петровић. Ова борба била је управо сјајна и непадмашена у лепоти. Трећи пар Хуте-рер — Ђуришин није успео. Први је вешт и добар боксер, други је почетник — те о њему не може да се створи суд.

Затим су наступили Глас — Рупчић. Пу-блика је са нестрпљењем дочекала почетак борбе и са узвицима живео, поздравила своје љубимце. У првој рунди противници се испитују. Глас напада али Рупчић одлич-но парира и задаје неколико одличних уда-раца. Примећује се да је Рупчић бољи тех-ничар и нешто присебнији. Он бије готово само у главу, док је Глас добар из близа и бије у тело. Све до треће рунде Рупчић је бољи али у четвртој Глас силовито нава-љује и задаје неколико тешких удараца, од којих Рупчић посрће. Глас примећује да противник посрће и још један кроше у браду и Рупчић је на патосу. Судија броји до четири али гонг спасава Рупчића од нокаута. Рупчић је гроги и не може да на-стави борбу и судија проглашује Гласа по-бедником. Највећи сусрет дана био је Хи-бер — Ризман. Оба боксера била су бурно поздрављена од својих присталица. Ри-зан жели да буде миран и труди се да за-држи хладнокрвност али му то не полази за руком. Хибер блећи нешто више него обично. У првој рунди Хибер је бољи и за-даје неколико удараца Ризману у лице. И друга рунда припада Хиберу, који бије одлично. Али у трећој ствар се мења, Ри-зан страховито наваљује, Хибер се те-шко брани. У последњој секунди Ризман шаље један ударац у врат Хиберу, од кога овај посрће. Ударац се је спустио после

Ризман

Хибар

Главо

удара гонга и судија г. Кустудић дисквалификује Ризмана. Хибера су једва повратили — судија је наваливао, да Хибер драговољно продужи борбу али Тома није дозволио. Да се је борба наставила верујемо да би Ризман победио. Уосталом, Ризман није крив за ударац који је задао после гонга. Он није могао и да је хтео, да заустави руку, која је била већ у покрету. Публика је напустила салу незадовољна. Судија у рингу био је г. Кустудић, оба сусрета надгледао је, беспрекорно.

Графичар—Јединство и Соко—Обилић

Сутра се настављају борбе на бодове. Први пар игра на игралишту БСК-а, док други на игралишту Југославије. Први сусрет је интересантнији јер су снаге приближно уједначене. Ипак, Јединство је фаворит. Други пар је мање занимљивији јер је Обилић у опадању и Соко ће га сигурно прегазити.

Спортишке вести

Тирке, десно крило овдашњег првака и државног тима повредило је колена на утакмици БСК—Графичар. Тирке се налази

Ручић

у Санаторијуму д-р Живковића, где се лечи диатермијом. Као што изгледа повреда није лаке природе.

Михајловић, леви бранич овдашњег првака осећа се боље, сада је дошао и Тир-

ке, да му прави друштво — те му неће бити тако досадно.

Конкордија државни првак поднела је жалбу на одиграну утакмицу са Грађанским, коју је изгубила са 0:4.

Ореу, Цезарину и Стабилеу — три велика лоптачка имена која су дошла из Аргентине и играју по разним клубовима Италије, придружио се је и трећи, Кастелано славни средњи помагач аргентинске репрезентације приспео је у Ђенову. Он је италијанске народности и играће у државној репрезентацији.

Рипензија је у недељу изгубила утакмицу са В. А. Ц-ом (Беч) са 1:3. Рипензија је дала одличну игру, али су гости пред голом били ефикаснији.

Газари нови вратар БСК-а има право наступа од 12 ов. м.

Соко је прошле недеље играо у Новоме Саду са „Јудом Макабијем“. Утакмица се је свршила 4:4. До пред крај Соко је водио али је тада одбранапустила и Макаби је изједначио.

Са меча Нарнеза (Италија) — Паулино (Шпанија) који се свршио победом италијанског чина на поене

Лево тим „Крњајског С. К.“ десно тим „Извидника“, приликом утакмице, на рођендан Њ. В. Престолонаследника.

Из наше земље

Пријепоље

По својим природним лепотама, негдашњи Новопазарски Санџак један је од најлепших крајева у нашој земљи. Али како у томе крају нема још жељезница, туристе готово никако у њега не залазе, те је по томе познат само онима који одлазе у те крајеве службено или трговачким послом.

Пријепоље има око 800 кућа са близу 4000 становника. Лежи на обема обалама Лима, али је главни део на десној страни реке. Главна улица с чаршијом пружа се дуж целе вароши. Куће су већином од шиндре, али је у последње време подигнуто и доста модерних кућа.

Пријепоље је некада било важно трговачко место јер се налазило на главном путу, који је везивао Дубровник с Нишом. Свој врхунац као трговачки град, Прије-

Општи изглед Пријепоља

Део павна у Пријепољу

поље је достигло у 14 веку, када је кроз њега пролазио главни каравански саобраћај и када су дубровчани имали своју трговачку колонију. За време Римљана овај је крај био на високом културном ступњу. У околини Пријепоља, код села Дворишана, откопан је 1927 године велики римски амфитеатар и један храм, за који је утврђено да га је подигао император Клаудије.

Дубровачки друм је долазио у Пријепоље из Плевља, преко планине Бабиње и долином реке Лима, а из Пријепоља водио је даље долином реке Милешевске, за Сјеницу и Нови Пазар. Средином 19 века порушени су и последњи остаци великих римских грађевина.

Пријепоље је страдало, а становништво

Улаз у Пријепоље

Чаршија у Пријепољу

знатно опало, када су у њега ушли Аустријанци (1689—90). У 18 и 19 веку нигде се више и не помиње као град од важности. По једној старој статистици, Пријепоље је у 17 веку имало 800 кућа, а у првој половини 19 века 500 кућа.

Од ослобођења на овамо, Пријепоље је постало окружно место, добило је среску финансиску управу и четвороразредну гимназију и почело је опет да јача и напредује, тако да је данас опет послигао број од 800 кућа и близу 4000 становника.

Ибрахим-пашина џамија

„Лепша је од мило-ске Венере“! Лоре-та Јунг, млада филм-ска глумица, која је брзо добила име у тонфилму, чувена је и са лепоте свога тела. Амерички ли-стови је зову Вене-ра са Милоса.

1914. година на филму

Ускоро ће доћи у Београд нов филм „1914“, у коме играју најбољи немачки глумци. Филм је израђен према објављеним дипло-матским документима. Једна слика из фил-ма „кронски савет у Ишлу“: цар Фрања Јо-сиф, гроф Тиса, граф Бетхолд и Конрад фон Хецендорф.

La beauté exige de ne négliger aucun détail

Ваша средства за у-лепшавање треба да су исто тако фина као и Ваш парфем; јер се фини парфем не слаже са обичним пудером и свакодневним Eau de Cologne-ом.
Пудер Дни.
24.- и 45.-

Asphodèle

Један од малобројних и заиста скупотених париских парфема са ретком особином.

Lenthéric
PARFUMEUR
245 RUE SAINT-HONORÉ PARIS

Добија се у свима
огробарајућим радњама

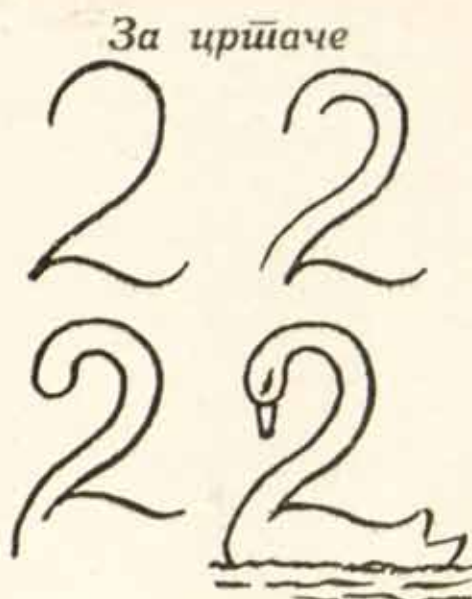
Нов филм Грете Гарбо

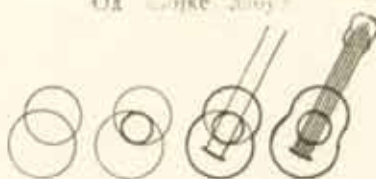
Грета Гарбо довршила је један свој нов „шлагер“ Ана Христо који ће се укоро и код нас приказати.

Један наш редован читалац.

Од јојке доју?

Од два круга тамбура.

Чудноваша доживљаји малога Шврће

(Једанаести наставак).

Када је миш, сав задуван од умора, почео да гризе и последњи чвор, почели су из шуме да допиру неки груби гласови.

— То су разбојници, рече Шврћа, јој, молиште те, пожурни, све ће нас поклати!

Али он још није ни довршио, и ластва долете као стрела па поче облетати око Шврћине главе и цвркutati:

Ево иду разбојници пожурите! Чула сам шта причају. Једнако вичу: Он је украо онај дијамант, нико други. Сад ћемо ми њему да претресемо џепове, па ако нађемо код њега заклањемо га као јагње...

Шврћа се тек онда сети онога камена што светли, пипну се по џепу и осети га, па га још боље гурне у џеп.

— Тај камен вреди велике паре, настави ластва да цвркуће. Кад би га добро продали могли би живети целог века, не

би више морали да будемо разбојници.

Тек што је ластва завршила, појаве се три разбојника из шуме, али у томе тренутку и миш је био готов са својим послом.

— Тамо сам га везао, за оно дрво, ви-као је хора, и нису били ни пет корака од дрвета, кад миш рече Шврћи:

— Седи на моја леђа, брзо!

Шврћа узаша миша и миш полете као стрела кроз шуму, а ластва је детела са-

свим виск, поред њих, да им се нађе ако затреба.

— Ено га, побеже! повикаше разбојници и пожурише за мишем што су брже могли.

Разбојници су успут једнако пуцали, али се миш на то није освртао, већ је јурио као стрела.

— Слушај ластво, рече одједном, моја је рупа ту у близини, а ја сам уморан, нећу издржати, узми ти Шврћу па га носи даље.

И док длан о длан, ластва стаде на земљу, Шврћа је узаша за врат и добро се ухвати за дастино перје, а миш само рече: збогом, па оде у рупу.

Ластва се за тили часак вину у небеске висине и понесе Шврћу не знајући ни сама куда. Разбојници их опазише, избацише још неколико метака, али узалуд.

— Однећу те у моје гнездо, рече ластва, тамо преко оне велике реке, па седи тамо док ти ја не нађем родитеље.

— Ада ћу се најести мува, помисли Шврћа, кад се сети да ће га ластва гостити, али шта је знао чинити.

Али несрећа не спава. Кад су били изнад реке, ластва само рече:

— Држи се добро, ено јури ме кобац!

Шврћа загрли ластву, а она стаде врдати горе и доле, лево и десно, да заваратраг кошу, али узалуд. Кобац је стигао ластву, шчепао је за крила и стао чупати. Шврћа се није више могао држати, опусте се и паде у воду и то тако дубоко, да му је дуго требало да се пражњака и млата но-тама и рукама, док му је глава опет изашла на ваздух и он стаде пливати.

Скривалица

Та где си ми оставила мој цилиндер и штап?

Прича о Цавтату

(Како је постао Цавтат код Дубровника)

На најжитијастејем и најшумови-
тијем острву Јадранскога мора дав-
но, још у доба Римљана, цветао је
мали, весели градић, Епидаурус.

Дивно је било у њему.

Дању, од јутра до мркле ноћи,
безброј лађа и лађица бацало је кот-
ву у његово пристаниште, истовари-
вало учињену кожу, бакар, сребро и
злато, намењено Истоку, а примало
свилу, амбру и тамјан који су кара-
вани малих коњића доносили из да-
леких земаља па чак и из Индије.

Увече, кад месечина обасја палму
и маслину, кад замирише лимун и
неранца, капије су се затварале, а
једнолик шум мора — који је реме-
тио само чврсти корак стражара и-
ли, по кад и кад, нежни звуци са
луре — успављивао је срећне гра-
ђане.

Али, једнога дана, кад Епидавра-
ни, занети богатством, заборавише
жртвенике, кад се у домове увуче
пијанство и завист, а мржња поче
да царује, наљутише се богови. Две
недеље чупала је бура дрво из коре-
на, таласи су поткопавали темеље
зидина, док није дошао страховити
земљотрес, који је Епидаурус сахра-
нио на дно мора.

Па ипак, судбина није хтела да о-
вај лепи крај остане пуст и одреди-
ла је своје најмилије чедо, златокосу
Цавтиславу, да оснује ново насеље
и да му да своје име. Легенда о томе
прича ово:

Моћни краљ Само, волео је своју
јединицу више свега на свету и све
је чинио да јој пружи срећу. Кад је
ујединио сва словенска племена, у
новој постојбини Босни, Рашкој и
Панонији, спустио се до мора и на
„Лабуду“, брзој једрилици са три
витка јарбола, пошао дуж обале да
се одмори и да својој кћери покаже
лепоте које она још не беше видела.
Дивила се Цавтислава чампресима,
занимала ју је игра делфина, плаши-
ла хука таласа и очаравао леп по-
глед на луке и увале, али ипак, њене

су се очи стално окретале према
морнару који је стајао на стражи,
на катарци и, кад је овај, зурећи у
даљину јавио: „Људи на обали“, за-
дрхтало јој је срце.

За посаду „Лабуда“ овај узвик
значио је крај путовању и повратак,
али је Цавтислава знала да се међу
Самовим ратницима, који су дошли
да сачекају свога краља, налазе и
два младића, њени просноци, а зна-
ла је и то да ће отац, чим ступи на
земљу, тражити да се одлучи коме
ће од њих двојица дати руку. Међу-
тим, она се није још била одлучила.
Високи црни Цетина, снажна људи-
на, морепловац, знао је пркосити
сваком ветру и погледати свакој о-
пасности у очи, али је зато Миљан,
чије добро срце није у било у стању
да увреди ни најнижег роба, био не-
имар, који је умео да ствара чуда
од камена и песка.

Сишла је на обалу готово жало-
сна, а кад је требало да каже за ко-
га ће поћи, зајецала је и сакрила
своју лепу главицу на очеве груди.
Краљ Само је познавао своју кћер,
па је зато, да јој помогне, позвао о-
бојицу младића и реко им да ће Цав-
тиславу дати за онога ко за време
док поново не напути маслина пока-
же боље своју вештину. За то време
она се неће враћати у домовину не-
го ће их чекати на развалинама ста-
рога Епидауруса, у дворцу који ће
јој отац саградити.

Цетина је затражио „Лабуда“ и
обећао пун товар свиле и најлепших
поклона из Индије, па је одмах от-
пловио, док је Миљан пошао преко
брда да у нови дворца доведе воду.

Прошла је година. Цетина је пло-
вио по свима морима, бори се са
многим ратницима, али га срећа ни-
је послужила. Једнога дана Цавти-
слава је угледала на пучини „Лабу-
да“, али су његова једра била поце-
пана, корито закрпљено а висока
прова поломљена. Лађа се вратила
у пристаниште сама без свога капе-
тана.

И Миљај је завршио свој посао на
време, али, кад је Цавтислава раши-
рила skut да прими воду, из луке
почеше излазити змије и велики бла-
вори слепаћи, а неимар, кад је видео
да му је велики труд пропао, сруши
се мртав.

Несретна Цавтислава вратила се
у дворца, али не зато да се спреми
за повратак оцу, него да у њему о-
каје грехове разузданих епидаврава.

Од малих колебања које су поди-
зали око Цавтиславиног дворца си-
ромаси и невољници, која је она це-
лог свог живота помагала, постало
је лепо местанце названо, доцније,
по њој Цавтат, име које и данас носи.

Д. У. Дици.

Милан „ђенерал“

Причају вам, лецо,
лепу веку шалу
о Милану малом
храбром ђенералу:

Не беше то давно,
пре неколко дана
Заратио Милан
на гордог хурана.

Та и ко да неби
светио се шкарту;
нека хуран памти
малог Бонапарту.

Заметну се оштра,
страховита битка;
нападају Милан,
сече хорда бритка.

Раширио хуран
перје своје круто,
полетео смело
на крешево љуто.

Увидео Милан,
није више шала:
победиће хуран
њего, ђенерата.

На победу славицу
нема више пале,
на коњицу брзу
бежат јунак стаде.

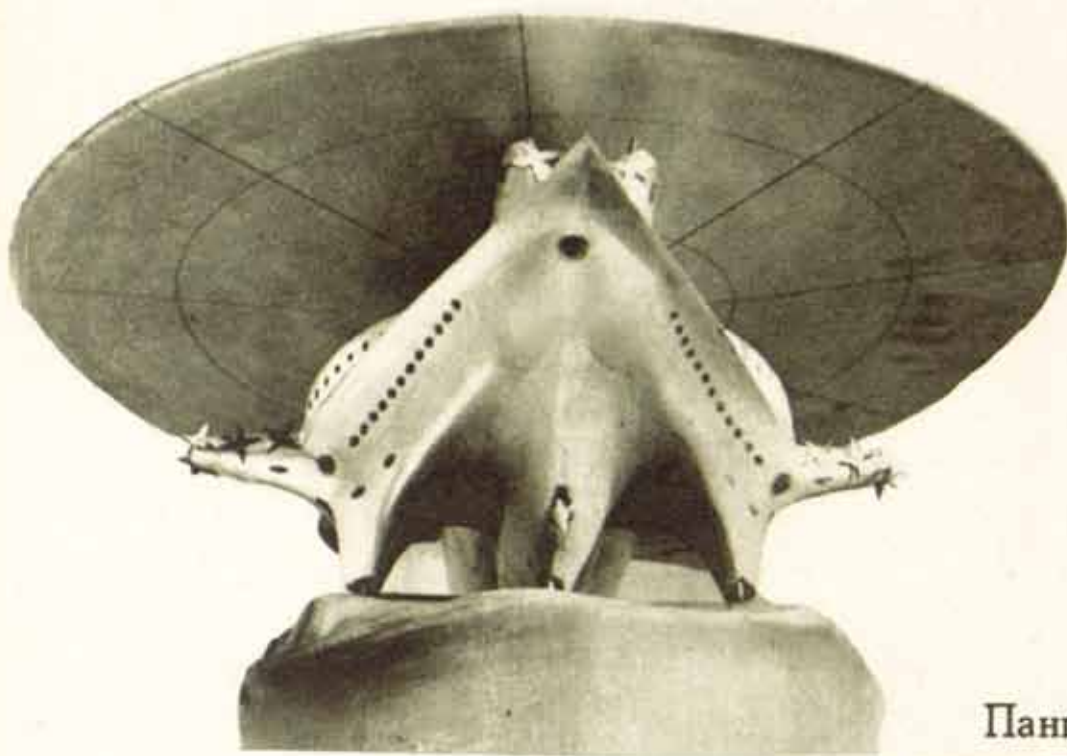
Тако му и буди,
када нема мира,
па витез-хурана
почиње да дира.

Думил

Због малог простора, у прошлом броју изостало
да је песма „Моје маче“ извађена из књиге „Наша деца“
коју су написали и издали з-р Вера М. Јовановић и Мила
С. Јовановић, наши сарадници из Загребара (Гамбетина 34)

Новости у авиацији

Авион будућности

У Лос Анђелосу довршава се једна нова врста авиона са „летењачом“. И ако ови апарати траже много већи простор од обичних, ипак стручњаци мисле да ће ово бити авион будућности јер ће помоћу ве-

тељаче, која има да замени крила, бити искључена могућност падања у просторе с разређеним ваздухом и, уопште, стабилност ће бити потпуно обезбеђена. И терање авиона унапред и подизање окретањем горњег круга, врши се истим мотором.

Панцирани авион у Америци

Инжињер Гандо Тален ради на конструисању једног новог ваздушног чудовишта. Овај огромни апарат биће пола дирижабл, пола авион, са покретним диском уместо крила.

Кабине и мотор налазе се с обе стране, а испод кабине налазе се машине за произвођење гаса, којим се пуни дискос, који се окреће.

Окретањем дискоса инж. Тален мисли да постигне већу стабилност и брзо пењање на маломе простору.

Америчка војна авијација увела је и израдила нове аероплане са оклопом од дуплог челика, који митраљеска зрна не могу да пробију. На слици се види један такав авион.

БЕЛИ ЗУБИ: КЛОРОДОНТ=

паста за зубе с окусом метвице, која угодно освежава, чини зубе сјајно белима и штеди зубну цаклину. Зуби Вам постају бели попут снега. Клородонт-зубна паста садржаје кисеоникове спојеве, услед тога чисти зубе до савршенства те одстранује неугодан задах из устију. Осведочите се најпре купњом мале тубе (кутије) уз цену од Дин 8.—, Цена је великој туби Дин 13.—, Клородонт-вода за испирање устију, стакленица стоји Дин 16.— Захтевајте само прави „Клородонт“, те одбијте сваки други надоместак. Ако пошаљете овај оглас као тисканицу (а да омот не залепите) добићете бесплатно једну тубу, која је достатна да се више пута употреби, на покус.

ТВОРНИЦЕ ЗЛАТОРОГ, ОДИО ЗА КЛОРОДОНТ, МАРИБОР

116

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Преплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.—, тромесечно дин. 50.—, полугодишње дин. 95.—, годишње дин. 180.— За иностранство: полугодишње динара 240.—, годишње динара 400.— — Поштом број 5 динара. — Огласи по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 32.204.— Редакција и администрација Поењарева 4—6. — Телефон и телеграм „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Пређић. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Акц. Друштво Милутин С. Стефановић, Богојављенска 5

Божични конкурс за ђаке

Као што смо раније објавили редакција „Илустрованог Времена“ расписала је

Божични конкурс за ученике виших разреда гимназија

за најбољи књижевни састав (причу, новелу или путопис) који напишу ученици виших разреда гимназија из целе наше Краљевине.

Три најбоља састава биће награђена.

Прва награда:

Књиге у вредности 1000 динара.

Друга награда:

Књиге у вредности 500 динара.

Трећа награда:

Књиге у вредности 250 динара.

Оцена радова извршиће се на овај начин: Наставници књижевности виших разреда издвојиће најбоље радове и међу њима споразумно одабрати из свакога разреда најбољи рад. Ти издвојени радови шаљу се уредништву „Илустрованог Времена“, најдаље до 25. децембра 1930. год. закључно.

Све ове радове прегледаће нарочити жири састављен из професора књижевности и књижевника, који ће издвојити три најбоља рада за награду.

Награђени радови биће објављени у „Илустрованом Времену“, заједно са сликом награђених ученика.

Реуматичне болове

у костима-зглобовима,
мишицама
зубима-глави

уклања поуздано
и брзо

Добива се свуда
1 боца
Динара 16.-

АЛГА

за масажу

Лабораториј Алга Сушак
4 боце „Алге“ Дин. 77.—
8 боца „Алге“ 131.—
14 боца „Алге“ „ 205.—
25 боца „Алге“ „ 320.—

На захтев многих читалаца, који желе да сачувају и укориче комплет „Илустрованог Времена“ за 1930. год., редакција ће изградити три врсте корица, у **кожи, у платну и у полуплатну**. Биће израђено за сваки комплет двоје корица: за прво полгође од броја 1 до броја 18 закључно и за друго полгође од броја 19 до броја 44.

Цене корицама су:

У **кожи** 360.-; У **платну** 70.-;

Корице ће се слати само онима који унапред пошљу новац.

НОВВУ РЕГД ХОБИ

UNIVERZALNI
NAUČNI PREPARAT
УНИВЕРЗАЛНИ
НАУЧНИ ПРЕПАРАТ

Хоби
чисти све
на потпуно
нов начин

Генерално заступништво за Југославију
„ОБОРОТ“ — БЕОГРАД тел 3189
Цара Уроша 19.

ХОБИ се троши у Америци 70.000.000 кг. годишње. ХОБИ је одликован дипломом Хигијен. Института у Лондону
ХОБИ ТРАЖИТЕ СВУДА

ХОБИ за домаћинство. ХОБИ за хотела, ресторани, санаторијуме и болнице. ХОБИ за кљесаре. ХОБИ за гараже, механичарске и монтерске раднице. ХОБИ за чишћење парних котлова, кондензатора и предријеча. ХОБИ за штампарска предузећа. ХОБИ за текстилну индустрију. ХОБИ не шкоди ни једном предмету, коме обична вода не шкоди. ХОБИ не садржи соду ни нека и нема штетних састојака.
ХОБИ ЈЕ БЕСПРЕКОРАН ПРЕПАРАТ
САВА КУЋИ ХОБИ-НА ПОРЕКТОРА Д. ПЕТРОВИЋ

Лейоша оїлемењује свакидашњицу

Када љупка домаћица сипа чај, често се прекида сваки разговор у друштво јер сви погледи почињају на њеним дражесним рукама. Мудра жена, зна, упркос кућном послу, свој тен тако неговати, да своје домаћичке дужности може на опште дивљење вршити са највећом грацијом.

Два Елида има крема:
Ноћни кожи храна, —
Дневни даје дивну боју
лицу преко дана.

Стална нега са Елида кремобима пружа пуно јемство свакој дами, да ће јој тен бити непрекоран. Елида Голдкрем даје кожи потребну масноћу. Храну и чисти кожу ноћу.

Elida Creme de chaque heure штити кожу од ветра и жарког сунца. Одмах се упија у кожу и лечи мале повреде. Због својих одличних својстава љубимац је свих лепих жена.

ЕЛИДА КРЕМОВИ

Поштарина илаћена у гоштову